

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

העלון מוקדש לנשמת מיכאל בן מרים ומרדכי שנפטר בי"ז ניסן ה'תשע"ג

שַׁבַּת חֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח - זְכוֹרֵן הַנְּפִיִם

"למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך" (דברים טז, ג)

כך אסור לו לאדם לשכוח ולטשטש מזיכרונו את ההרפתקאות, הניסיונות והחסדים, שנעשו לו מינקותו ועד אותו הרגע, שבו הוא עומד, כל רגע וכל שעה יוכיח לעצמו כי הוא אסיר תודה להשם יתברך, שהביאו עד הלום.

ובעלי הנפש היו משתדלים להנציח את מעשי הנסים שבחיייהם באמצעות דבר קבוע, שיזכיר להם את רושם ההתרגשות וההתעוררות מהתגלות השכינה על ידי הנס.

כמו שכתוב על משה רבינו, שקרא לבנו בשם גרשום, משום שהשם מורה "על הנס שעשה לו השם שגר היה בארץ נכריה והצליחו הקב"ה". (שמות רבה א, לג).

וכן הוא בגמרא שבת (יג ע"ב): "מי כתב מגילת תענית? אמרו חנניה בן חזקיה וסיעתו, שהיו מחבבים את הצרות". ועל כך פירש רש"י - "לזכור את הנס".

דוד המלך בתהלים אומר (קיא, ד): "זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתַי, חֲנוּן וְרַחוּם ה'". ופירש רש"י: קבע לישראל שבתות ומועדים ומצוות שנאמרו בהם "זָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם" (דברים טז, יב). לפי שהוא חנון ורחום על בניו וחפץ להצדיקם.

כותב הרמב"ן: "יזכיר בכאן, כי ברבות הטובה יזכור ימי עניו ומרודו, שהיה עבד במצרים, ולא ישכח את השם, שהוציאו מן העבדות ההיא לטובה הזאת, אבל יזכור את חסדיו תמיד ויירא אותו ועבוד לפניו כעבד לאדוניו". עכ"ל.

הנה סימן רע הוא לאדם, כאשר הוא שוכח את הניסיונות ההרפתקאות והמאורעות, שעברו עליו מימי חלדו, כשהוא עוקר מעצמו את היופי המוסרי והרוחני, שרכש בתקופת הניסיונות, ובהן ראה את יד ה' החזקה של הבורא היחיד המנהיג ומסבב את כל הסיבות.

שיכחה מעין זו מראה על ירידה מוסרית, משום שימי עינויו צריכים היו להיחקק בלבו כקניין נפש עמוק, כסגולה יקרה החביבה עליו.

התורה מזהירה אותנו לבל נגיע, חלילה, למצב כזה כמו שנאמר: "הַשְׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ (דברים י, יא)" וכן "וְרַם לְבָבְךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עֶבְדִּים" (דברים י, יד).

האבן עזרא מפרש: "פֶּן תִּשְׁכַּח, כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּשִׁפְלוֹת לֵב, וְתִשְׁכַּח הָעֵינִי וְהָרַעַב וְהַצְמָא שֶׁהָיָה לְךָ בַּמַּדְבָּר, וְאָף עַל פִּי כֵן הַשֵּׁם כֻּלְּכָל אוֹתְךָ".

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טוביה יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
שולמית ומרדכי דויטש וב"ב
מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענית בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונת
קסירא אפרים וב"ב
י.מ.ש. דכורי
אקבלי יוסף חיים בן נסי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טוביה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
יפית בת ג'ינה
אורן בן נעמי
ענת נעה בת מזל טוב

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פתימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה
יעקב בן אסתר
כל עם ישראל

04/04/2015		ט"ו ניסן תשע"ה	
שבת חוה"מ פסח			
הפטרה: "בעת ההיא" - יהושע ה			
ר"ת	יציאה	כניסה	
20:23	19:37	18:24	י"ב
20:20	19:35	18:42	ת"א
20:22	19:36	18:43	ח"פ
20:21	19:36	18:44	ב"ש

בברכת שבת שלום וחג כשר ושמח
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן כוכבה ז"ל	העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"ג ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וילד אלחנן רפאל בן איריס	לעילוי נשמת אורה בת אברהם עפג'יו ע"ה
--	---	--	--------------------------------------

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה – מוֹצְרִים עִם כְּשׁוּרֵי לֶפֶס

? *שאלה*: על אלו מוצרים יש להקפיד שתהיה כשרות מיוחדת לפסח ואלו מוצרים אינם צריכים כשרות מיוחדת?

! *תשובה*: להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

כפפות חד פעמי (ניילון לטקס)- ברובם יש עמילן, שמקורו אינו ידוע, למהדרין יש לרכוש כפפות ללא אבקה עם הכשר לפסח.

כלי פלסטיק (חד פעמי)- צלחות סכו"ם אין בהם חשש חמץ, אך יש מחמירים בכ"ז, הואיל ומשתמשים בהם לדבר מאכל חם.

זלזין- טהור אינו מכיל חמץ ואין צורך בכשרות. אולם כאשר הוא בטעמים, יש צורך.

חומרי ניקוי- (אקונומיקה, אבקת כביסה, משחת נעליים) עלולות להכיל חמץ, אך אין צורך בכשרות, כיוון שטעמו פגום למאכל כלב.

מוצרי קוסמטיקה- עלולים להכיל חמץ, אולם כיון שטעמם פגום, לרוב השיטות אין צורך בכשרות. **הערה**: יש לציין כי אודם פעמים רבות היצור אינו פוגם אותו ממאכל כלב, ולכן יש לרכוש אודם עם כשרות.

מוצרי אלומיניום- נייר כסף- בשנים האחרונות לא נמצאה בעיה של שימוש בחומר משיחה מן החי או ממרכיבי חמץ. **מקורות**: עדכון כשרות שע"י הרה"ר לישראל (ניסן תשע"ד). ויש מחמירים כל השנה (משום שלעמים משתמשים בתהליך הייצור בשמן מן החי).

תבניות ח"פ- פעמים רבות משתמשים בשמן מן החי בתהליך הייצור, יש צורך בכשרות לכל השנה, אך אין מכילות חמץ.

יְשׁוּעָה מִפְּלָאָה

איש אחד מחסידיו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זצ"ל היה נגיד ועתיר נכסים וממחזיקי בית הצדיק, פעם הגיע אל רבו להסתופף בצל קדשו בחג הפסח להיות נוכח אצלו בעת הסדר, אולם, להפתעתו הרבה, הפעם הרבי השיב בשלילה למבוקשו, ויתר על כך, ציווהו לחזור לביתו לאלתר ולערוך את שמחת החג בצל משפחתו. הלה בהיותו מקורב לרבי החל להפציר בו שיזאיל להרשותו לחגוג אצלו בחג, אולם הרבי לא ניאות בשום אופן להפצרותיו, והגביר הוכרח בסיכומו של עניין לחזור לביתו.

בליל התקדש החג באמצע עריכת הסדר **פרצו לביתו לסטים שודדים**, קשרו את בעל הבית באזיקים ואת שאר בני הבית והחלו לרוקן את כלי הכסף והחפצים היקרים **שעמדו על שולחן הסדר**, לאחר מכן אף גילו את אוזנם, כי יתכוננו לעולם שכולו טוב, שכן בעוד רגעים מספר מתכננים הם לשלוח יד בנפשם.

לפתע הגיע אחד משומרי העיר ושוט בידו, נכנס לבית ותפס את הרוצחים וקשר אותם כדי למסרם לשלטונות, ובראותו את בני הבית הקשורים התיר את כבלי האזיקים מידיהם. בעל הבית הגביר החל לנשום לרוחה למראה הצלתו ממות לחיים. תוך כדי מעשה- הבחין השומר בכוס יין מלאה, שהייתה מונחת על השולחן- הייתה זו הכוס של אליהו, ומיד חטפה ושתה את כולה.

באמצע החג בימי חול המועד נסע לרבו רבי אהרן הגדול ומיד בבואו כשרצה לספר לרבו את הנס הגדול שנעשה עמו, נענה הרה"ק וקידמו: "נו, יש לך עוד תרעומת על שלא הרשיתי לך להיות אצלי בליל הסדר? דע לך כי אצלי אליהו רק טעם מעט מן הכוס, ואילו אצלך - שתה את כל הכוס..."

בְּדֶרֶךְ שְׂאֵדָם רוֹצֵה לִילָךְ- מוֹלִיכִין אוֹתוֹ

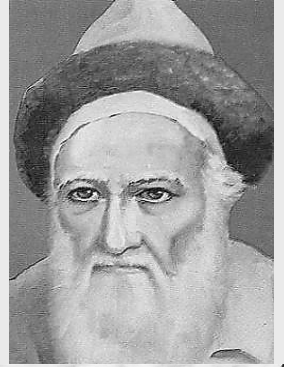
בימי מלחמת העולם השנייה, במהלך בריחתו מפולין לרוסיה, נתפס ר' שלום כספי בידי חיילי הצבא האדום ונחשד כמרגל, הוא נשפט ונידון לעשר שנות גלות בסיביר! באחת השנים, כאשר לפי חשבון יהודי המחנה חל חג הפסח, הצליח ר' שלום בדרכו לא דרך להשיג קמח, חפץ הוא מאוד לקיים מצוות אכילת מצה לפסח, לפיכך טרח, יגע ובנה תנור ואפה מצות בקמח שבידיו. לאחר הפסח התעוררה לו שאלה אודות כשרותן של המצות בשל התנור.

עברו מספר ימים ולמחנה הגיע תלמיד חכם, הציע לפניו ר' שלום את ספקותיו. השיב לו: "אם כדברייך, הרי המצות חמץ". הבחין היהודי בצערו של ר' שלום שניכר על פניו וכדי להפיס את דעתו אמר: "ראה נא, הנה יש עימי מצות כשרות, קח אותם ולפחות תזכה לאכלם ב"פסח שני"... וכך עשה מיודעו.

עברו שנים, הסיפור נשכח ור' שלום שוחרר מסיביר ועלה לארץ והתגורר בעיירה דימונה. יום אחד ראה בבית הכנסת מונח לוח שנה ישן, עלעל בו וראה, שמופיעות בו השנים בהן שהה בסיביר. והנה למרבה הפתעתו, ראה, כי השנה שבה אירע הסיפור עם המצות והתנור הייתה שנה מעוברת, נמצא שאת מצות החמץ אכל בפורים... ובפסח זכה ואכל מצות כשרות!

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו"- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

האדמו"ר רבי מנחם מנדל שניאורסון זצ"ל מכונה **'צמח צדק'**: האדמו"ר השלישי לבית חב"ד. נולד ב-כ"ט אלול ה'תקמ"ט (1789) בעיר ליאזני ונקרא מנחם מענדל ע"ש הרה"ק ר' מנחם מנדל מהארודוק. נפטר ברוסיה ב-י"ג ניסן ה'תרכ"ו (1866). חי כ-77 שנים.

אביו, ר' שלום שכנא. נכדו של ר' שניאור זלמן מלאדי, וחתן בנו האדמו"ר האמצעי. בן 23 היה כשנפטר סבו, וכל השנים גדל ולמד בביתו (אמו נפטרה כשהיה כבן 3 ועל פי צוואתה עבר להתגורר עם סבו "בעל התניא", שמאז גדלו ולמדו). עד לשנת הבר-מצווה למד רק נגלה, אח"כ בעצת סבו החל ללמוד גם את תורת הנסתר. מתמיד בלימודיו, לרוב בצוותא עם חבריו ר' נחמיה מדבורובה ור' יהודה לייב מדווינסק. **נתפרסם כעילוי וגדול בתורה בנגלה ובנסתר** ומכל קצות רוסיה נשלחו אליו שאלות הלכתיות. פעל רבות להצלת בחורים יהודים מגזירת הקנטוניסטים. עקב מלחמותיו הרבות נגד המשכילים היהודים, **ישב במעצר עשרים ושתיים פעמים**. פורה מאוד בתחום הכתיבה וחידושי תורה ואף היום, נשארו ממנו בכתב-יד אלפי גיליונות שלא נדפסו. **מלומד בנסים. רבים פנו אליו ונשעו.**

ילדיו: שישה בנים ושתי בנות (מרת ראדע פריידא ומרת דבורה) וכולם צדיקים וידועי שם (בן נוסף נפטר בגיל צעיר). **בנו הבכור**, ר' ברוך שלום (נשאר אחר פטירת אביו בליובאוויטש, וסירב לקבל משרת אדמו"ר). **בנו השני**, ר' יהודה לייב (המהרי"ל, הקים אחר פטירת אביו את חצר "חב"ד-קאפוסט", נפטר כחצי שנה אחרי אביו, אך בניו המשיכו בניהול החצר). **בנו השלישי**, ר' ישראל נח (המהרי"ן, הקים אחר פטירת אביו את חצר "חב"ד-ניע'ין"). **בנו הרביעי**, ר' חיים שניאור זלמן (הקים אחר פטירת אביו את חצר "חב"ד-לאדי", את החצר הזו ניהל אחריו בנו). **בנו החמישי**, ר' יוסף יצחק (הקים אחר פטירת אביו את חצר "אוורוטש", בסגנון חסידות צ'רנוביל). **בנו השישי**, ר' שמואל (מהר"ש, מילא מקום אביו בליובאוויטש).

מספריו: **יאור התורה**- 42 כרכים על מאמרים ודרושים על פ"ש וחגים **ביאורי הזוהר**- דרושים וביאורים על הזוהר **ידרך מצוותיך**- טעמי המצוות עפ"י החסידות **יאמרי אדמו"ר הצ"צ**- מאמרי חסידות **יספר החקירה**- הוכחות על חידוש העולם בדרך המחקר, הקבלה והחסידות **יצמח צדק**- פסקי דינים וחיידושים על הש"ס **ירשימת מאמרי דא"ח יתהילים אהל יוסף יצחק**- ביאור על תהילים **יספר הליקוטים** - סדרה בת עשרות כרכים, שהודפסה על ספריו.

היא נראתה מסכנה ואומללה. פניה העידו, שעולמה חרב עליה. שום חיוך לא עלה על דל שפתיה. כולם כינו אותה בכינוי המזעזע "העגונה". במשך תקופה ארוכה היא חיה בגפה מבלי לדעת היכן בעלה ברח, ומדוע הוא מסרב לתת לה גט. יום אחד, החליט שוחט העיירה, שרחמיו נכמרו על העגונה, לעשות מעשה: הוא פנה אליה בבקשה שתבוא להתגורר בביתו יחד עם אשתו וילדיו. בכך קיווה שבנוסף למשכורת הצנועה, שתקבל על העזרה שתגיש לבני ביתו, היא גם תצא מבדידותה, ערירותה ויגונה.

העגונה נעתרה לבקשה, ואולם דמעתה עדיין לא משה מעינה. במשך כל תקופת שהותה בביתו של השוחט, היא המשיכה לשאת תפילה ליושב במרומים, שיתיר אותה מכבלי עגינותה. יום אחד, כאשר ירדה לנהר כדי לכבס, הבחינה בחייל שנכנס למים. לתדהמתה החייל החל לטבוע בנהר ולא הייתה היכולת ביד איש להושיעו. כשכולה נסערת, נפעמת, ונרעשת מהחזיון חזרה לבית השוחט ובשורה בפיה: "מצאתי את בעלי". כששאלה: "היכן הוא?" סיפרה על החייל שטבע, ועל כך שהיא זיהתה בוודאות, שמדובר בלא אחר מאשר בבעלה.

השוחט נטלה מיד לרבה של העיירה, כדי לראות אם אכן על פי עדותה ניתן יהיה להתירה מנטישתה. הלה ביקש סימנים מובהקים והעגונה סיפרה. רב העיירה ניגש אל גופת האדם ואכן כפי שסיפרה העגונה- כך היה. היות שחשש לפסוק לבדו ביחוד כאשר מדובר באשת איש, ביקש לפנות אל ה'צמח צדק'. הימים היו ימי ערב חג הסוכות. השוחט שבביתו התגוררה העגונה, התכונן לשהות בחג במחיצת ה"צמח הצדק". כשנדע על כך לרב, החליט לשגר מכתב באמצעות השוחט.

השוחט המתין לרגע הנכון, שבו הוא יוכל למלא את המשימה שהוטלה עליו ויוכל להיכנס לצדיק, אך אותו הרגע בושש מלבוא. לבסוף החליט לפנות לבנו של האדמו"ר, ר' ישראל נח שהיה מפורסם בגאונותו בתורה. בנו בחן את הממצאים ואמר לשוחט, שלאחר החג יכנסו אל אביו.

כשנסתיים החג, נכנס השוחט בלוויית בן האדמו"ר לחדר הרבי והגיש בידיים רוטטות את מכתבו של רב העיירה. ה"צמח צדק" עיין במכתב ואמר מיידית: "היא נתלתה בחייל וסתם טוענת שהוא בעלה!". השוחט רעד כולו מדברי הצדיק וכשה'צמח צדק' הבחין במה שעובר השוחט, חיך לעברו ואמר: "**אל דאגה, לבסוף הוא יגיע!**".

תקופה קצרה לאחר מכן, חלתה העגונה ואושפזה במצב קשה בבית-הרפואה. מחלתה החמירה מיום ליום ונראה, שנשקפה סכנה ממשית לחייה. ואז, היא ביקשה, שרבה של העיירה יבוא לבקרה בליווי השוחט. **שם התוודתה, כי אכן בדתה את הסיפור בליבה ולא מדובר היה בבעלה.** תוך כדי שהם המומים מדבריה, יצאו מחדרה של החולנית, לא לפני שאיחלו לה רפואה שלמה. והנה, מספר ימים לאחר מכן השתפר במפתיע מצבה של האישה, והיא התרפאה לגמרי.

עברו מספר שבועות והגיע חג החנוכה. בוקר אחד נשמעו נקישות בשער ביתו של השוחט. כשפתח את הדלת, הבחין ביהודי, שהיה מוכר לו. שאלו בעל הבית: "מי אתה?", השיב לו האיש: "**אני בעלה של האישה שמתגוררת בביתך.** מאז חג הסוכות, בכל לילה הופיע בחלומי יהודי הדור פנים שזקן לבן מעטר את לחייו. **מראה פניו כשל האדמו"ר ה"צמח צדק"** ומתרה בי, שעליי לחזור מיד לאשתי ולהתיר אותה מעגינותה.

בתחילה חשבתי, שחלומות שווא ידברו, ואין בהם ממש. אבל מכיוון שהחזיון נגלה אליי בלילה שוב ושוב, הבנתי, שיש דברים בגו ולכן החלטתי לבסוף למלא את ציוויו של האדמו"ר. ברצוני כעת לעשות תשובה על כל עוגמת הנפש שהסבתי לה. אני מקווה, שהיא תקבל את סליחתי. **בחג הסוכות בשנה שלאחר מכן, הכניסו האשה ובעלה בן בבריתו של אברהם אבינו.**

להלן סיפור המעובד מתוך הספר "נפלאות הסבא קדישא" - גודל דחקותו של מרן רבנו הסבא קדישא מראדישיץ זי"ע - טרם התגלותו – היה עצום. פעם אחת אירע שנה שביטו היה ריקם מכל ממש, יום אחר יום. עד שהגיע יום בדיקת חמץ ועדיין אין זכר לכסף ולא שום דבר מחג הפסח, הגיע אור לארבעה עשר, עת הגיע הזמן של בדיקת חמץ, ובביתו לא נמצא אפילו חתיכת לחם, **עד שהוכרח לשאול משכינו ככר לחם...** ולא ידע מה להעדיף, מנהג העשרה פתיתי חמץ או פשוט ליתן את החתיכות לבני ביתו המשוועים לחתיכת לחם צנומה וטיפת מים להרוות את נפשם.

עד שהוחלט לקחת הכיכר, ובו לקיים מצות ביעור חמץ וכן המנהג של עשרת פתיתי החמץ כנגד עשר הספירות, ו"אגב" זה גם סעדו לבם העטופים ברעב מכמה ימים, **עד שמרוב רעבתנות אכלו כל הלחם ולא נשאר ממנו עד הבוקר.** ויהי בבוקר, לאחר התפלה, הלכו לביתם ובבית אין כל. דרכו של הצדיק לא לספר על מצבו, רק לסמוך בביטחון עז בבוא עולם, וכך עברה שעה אחר שעה עד שעברה סוף זמן אכילת חמץ, ונשארו שוב בחוסר כל.

בשעה העשירית, כאשר כבר קיימו הכתוב 'שאור לא ימצא בבתיכם', אבל באותה מדה שהיו נקים מחמץ היו נקיים ממצות ושאר צרכי החג, כי לא הוכן עדיין על החג אפילו פחות משווי פרוטה... בני ביתו היו רעבים מאד עוד מאתמול, כי מעט הלחם לא הספיק לכל אחד כי אם כזית, ומה יהיה עם ליל הסדר המתקרב ובא בצעדים מהירים!?

השעות עברו וחלפו, ועיניהם כלות ומייחלות וצופות למעלה מאין יבא עזרם?! והנה בשעה שלישית אחר חצות היום מגיעים שני אנשים יושבים במרכבה רתומה לשני סוסים אבירים, חזותם ומלבושם מעיד כי מגיעים הם ממדינת אשכנז, וישאלו לאנשי העיר לאמר: "היכן גר כאן איש חסיד וירא שמים, שנזהר בכל ימי הפסח לאכול רק מצה שמורה, ונזהר מאד אפילו ממשוהו חמץ?".

ויתמהו אנשי העיר על האנשים למבוקשם, ומחמת שה'סבא קדישא' היה נחבא אל הכלים, והצניע מאד הליכותיו בקודש, לא ידעו מגודל צדקתו וקדושתו, להראות עליו עד שמצאו שני נערים משכניו, שהיו דרים עימו בבית אחד, והכירו בו קצת לאיש אמונים, ותיכף הראו להם את בית רבינו הסבא קדישא. בבואם לביתו, מצאו רק את הרבנית, ושאלו אותה: "היכן בעלך?", וענתה, כי הוא יושב ולומד בבית המדרש, ושאלה למבוקשם. ויענו: "מארץ רחוקה באנו, ומה' מצעדי גבר כוננו, ולרגל קדושת החג המתקרב רואים אנו שמוכרחים אנו להישאר כאן בליל החג, והיות ובביתנו אנו נזהרים בכל החומרות, רוצים אנו לערוך את חג המצות כמו בביתנו, וכיוון ששמענו על בעלכם, כי איש ירא וחרד לדבר ה', ברצוננו להיות מחוגגי חג הפסח אצלכם, כי מסתמא נזהרים אצלו בכל".

הרבנית ענתה בלב נאנחה וברוח נשבר: "אגיד לכם את האמת, רציתי מאד להכניס אורחים, זכות גדול היא לנו, אמנם עדיין לא הוכן אצלנו מאומה לחג הפסח, אני מתביישת מאד, אבל אני אומרת לכם את האמת, כבר קרוב לכניסת החג ואין לנו כלום כפשוטו וכמדרשו". "אל תדאגי!" - ענו שניהם כאחד. "הסתכלי נא בעד החלון, וראי מה הבאנו אתנו, כל הפסח ממש מונח על המרכבה בתוך תיבה סגורה, וכבר נביא את הכל הביתה".

מיד יצאו השניים, והביאו את התיבה ופתחו אותה, והנה היא מלאה מכל מילי דמיטב, מצות ויין משובח, בשר ודגים וכל מטעמים, וכל הירקות הנצרכים לילי הסדר, ואפילו קליות ואגוזים לחלק לילדים, ומיד ניגשו לערוך את השולחן כיד המלך, בהרחבה ובחירות כבני מלכים. כשהגיע זמן המנחה, הלכו האורחים אל בית המדרש אשר היה שם רבינו, והתפללו שם מנחה וערבית של חג. לאחר התפילה, ניגשו האורחים אליו ויאמרו לו "גוט יום טוב!", ונתן להם שלום, ויספרו לו כל הדברים לאמור: " אנחנו מעיר רחוקה, ממדינת אשכנז, ואירע שלא יכולנו להגיע לביתנו לחג הפסח, והיות ובביתנו אנו נזהרים ביותר בחומרות החג, על כן פה רוצים אנו לחוג אצל ירא וחרד לדבר ה'. ושמענו על כבודו שהוא מהחרדים לדבר ה', על כן רצינו לשאול, אם אפשר להישאר אצלכם בחג".

ויען הצדיק מראדישיץ: "בוודאי מסכים אני לזה בחפץ לב, אבל האמת לא אכחיש, ומה אעשה כי לא הכנתי עבור החג מאומה, ואיני יודע בעצמי היכן אוכל לערוך את הסדר, ועל ה' אני שם מבטחי!". ויענו השנים: "אם לא יהיה- לא נאכל!". והלכו עימו האורחים לביתו. ויהיה בבוא רבנו הסבא קדישא הביתה, והנה הבית מלא אורה ושמחה, והשולחן ערוך ומסודר כיד המלך. וישתומם מאד, ושאלו הרבנית: "מה זאת?". ותען הרבנית: "האורחים שבאו הנה, הם שהביאו כל זה", ותיכף נתן שבח והודיה להשי"ת על הנסים, ושמח מאד עם האורחים, כי ראה שהמה תלמידי חכמים גדולים ויראי ה', וערכו עמו הסדר ברוב עוז וחדוה, ועסקו כל הלילה בסיפורי יציאת מצרים, וכן היה גם בלילה השני.

בצאת החג, ברכו האורחים לכל בני הבית, ואחר הבדלה, הלכו החוצה, ולאחר מספר שעות נעלמו כלעומת שבאו, הלכו וחיפשו אותם בכל העיר ולא מצאו אותם, והבינו מיד שלא דבר ריק היא. ויהי כבא חג השבועות, נסע הסבא קדישא מראדישיץ לרבו הקדוש מלובלין, ואז בעת קבלת שלום שאלו הרבי על מצבו, ועל חג העבר, ויספר את אשר מצאו הנסים והנפלאות מהאורחים העלומים, ושנעלמו במוצאי יום טוב, ויען הרב ויאמר לו: "היודע אתה מי היו האורחים החשובים הללו? **הלא הם מלאכי מעלה מיכאל וגבריאל,** אשריך וטוב חלקך, ומעתה אפילתך תאיר לך, ויתרומם קרנך בעולם, מהיום והלאה, וכך הוזה".

<p>הרב שבתי בן אסתר'א אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
---	---	---	---	--